

HSV 16-1 op weg naar de 50ste

Na de wedstrijd van gisteren tegen Zwaluwen 30 HCSV kan HSV16-1 gerust als doelpuntenmachine aangemerkt worden. De 3 bekerwedstrijden, het korte uitstapje in de tweede klasse en de eerste wedstrijd in de eerste klasse leverde een productie van **49 (!)** doelpunten op. Volgende week tegen het in het verre Noorden gelegen Wieringmeer kan de 50ste genoteerd gaan worden. Voor de statistieken de topscorers : Raúl :14, Mika: 7, Mats: 6 en Akar: 5.

Het zegt allemaal niets, want er zijn veel factoren die maken dat de werkelijke kracht van dit vrienden-team nog niet te peilen is: een sterk wisselend team, geblesseerden, tijdelijke spelers, gevarieerde keeperbezetting, in de verkeerde klasse ingedeeld en ga zo maar nog even door. Ook de eerste overwinning zegt nog niet veel, de Zwaluwen staat na 2 wedstrijden stijf onderaan en het zou maar kunnen dat we de zwakste uit deze poule als eerste tegenstander hebben getroffen. Toch werd er op de alweer laatste september zaterdag wel met een zevenklapper uitgehaald door een team (praktisch) zonder wissels, een aantal geblesseerde spelers en geen vaste keeper. Een aantal vaste waarden ontbrak wegens andere belangrijke verplichtingen zoals Walibibezoek, vader-en-zoon-uitje, Vomar-vak-en zak-vul-werkzaamheden en

twee moesten verzuimen vanwege deze week opgelopen blessures. Het prettig gekleurde, felle Zwaluwen-team ging overigens voortvarend van start en kwam zelfs op een 1-0 voorsprong na 17 minuten niet al te hoogstaand voetbal. Maar net zoals zomers maakt

één zwaluw nog geen overwinning. Wakker geschud door het onbekend gevoel van achterstaan, maakten de jongens van HSV snel een eind aan deze ongemakkelijke situatie. De nog steeds terughoudend spelende Mats, kampend met een herstellende blessure, maakte op zijn bekende wijze de 1-1 en de vandaag weer links achter spelende Raúl de 1-2 en zo kon er toch met een voorsprong de kleedkamer opgezocht worden.

De eenzame Martijn (eerste helft zonder reservespelers alleen op het reservebankje) moest tijdens de thee- en frisdrankslurping zijn jongens vooral meegeven zich in de tweede helft niet uit de tent te laten lokken door de tegenstander. De tweede helft werd inderdaad eigenlijk een soort walk-over. De (deels) gelegenheids-verdediging van HSV gaf geen kans meer weg en vermeld moet worden dat de opgeroepen Kees van Diepen, die door zijn lengte Jeroen deed vergeten, samen met de ook deze keer weer overtuigend spelende David elke gedachte bij de tegenstander op een mogelijk treffer deed vervliegen. Zelfs toen ook Niels met een verder opspelende blessure uitviel was er nog geen verdedigend vuiltje aan de lucht. Ook de sterk keepende en op zijn broer gelijkende Sven

maakte aan alle ambities bij de tegenstander een eind. Met een verder streng optredende vriendelijke, maar bozig overkomende scheidsrechter werden intimidaties van de Zwaluwen de kop ingedrukt en mede daardoor was het eigenlijk al snel in de tweede helft duidelijk dat HSV er wederom met de volle buit vandoor zou gaan. Het geloof in eigen

kunnen leek er ook niet meer te zijn bij de Zwaluwen en toen Akar al snel de 1-3 en 1-4 op het fictieve scorebord liet verschijnen, veranderde de Hoornse felheid van de eerste helft in tropische lankmoedigheid. Bij dode spelmomenten nam één van de spelers de ontspannen strand-ligpositie in als symbool voor: "wij geloven het verder wel". Nick , Mats en nogmaals Nick voerden professioneel de score nog wat op naar 1-7 en maakte deze toch al zonnige ochtend nog zonniger. De dit keer in minder grote getalen opgekomen HSV-supporters werden

hierdoor zeker gestimuleerd om volgende week nog vroeger en nog verder mee te reizen om antwoord op de vraag te krijgen of de 50ste van dit seizoen gescoord gaat worden en vooral of HSV inderdaad de gedoodverfde kampioen van de eerste klasse is.